

... εἰς δ' ἂν ἡ ἐξουσία ἦν τελευ-
 τιαδὲ μαλιστα, εἰ αὐτοῖσι γένοιτο
 διατ' ποτε φαβὶ δυναμὶν τῷ Τύχου (?)
 τοῦ Λυδοῦ ἰσογονῶς γενεβδαί. εἶνε μὲν
 γὰρ αὐτοῖσι μὲ ποιμνία ἰσχυροτάτα παρα-
 τῆ ποτε Λυδίας ἀρχόντι, ὀμβρον δὲ
 πολλοὺν γενομένων καὶ δεισμοῦ, ἕα-
 ρηναί τι τῆς γῆς, καὶ γενεβδαί γαστρί-
 κατα τὸν τόπον ἢ ἐνεμεν, ἰδοῦντα
 δὲ καὶ δαυμαβάντα, καταβῆναι, καὶ
 ἰδεῖν ἄλλα τε δὲ ἃ μυθολογοῦσι Λα-
 μαδα, καὶ ἵππων χαλκῶν κῶϊλον,
 ἀσπίδας ἔχοντα. κατ' ἄς ἐγκυφάντα
 ἰδεῖν ἐνόητα ~~καὶ~~ νεκρῶν, ὡς φαίνεβδαί
 μείζω ἢ κατ' ἀνδρωποῖ. τοῦτο δὲ
 ἄλλο μὲν οὐδὲν, περὶ δὲ τῆς χειρὸς
 χρυσοῦν δακτυλίον φερεῖν. ὅτι περὶ-
 ελομένην ἐκβῆται. θυλλογοῦ δὲ
 γενομένου τοῖς ποιμέσιν εἰώθετος,
 ἴν' ἐξαγγελτοῖν κατὰ μήνη τῷ βασιλεῖ
 τὰ περὶ τὰ ποιμνία, ἀφικεβδαί καὶ
 ἐκείνον, ἔχοντα τὸν δακτυλίον.
 καὶ ἡμεῖνον οὖν μετὰ τῶν ἄλλων
 τῶν τῆν ὀφειδομένην τοῦ δακτυλίου

περιεργοντα προς εαυτον εις το
 ειδω της χειρος. τουτου δε γενομενου
 αφανη αυτον γενεσθαι τοις παρακαθη-
 μενοις, και διαλεγεσθαι ως περι σιχο-
 μενου. και τουτον μαρμαζειν τε,
 και παλιν επιψηλαφωτα τον δακτυλιον
 εξεψαι εξω την σφενδογην, και εξε-
 ψοντα φατερον γενεσθαι. και τωδε
 εντονοσαντα, αποπειρασθαι το δακτυ-
 λις ει ταυτην εχει την δυναμιν.
 και α αυτοι, ουσω συμβαινειν, εξε-
 ψονσι μιν ειδω την σφενδογην, αδηλω
 γενεσθαι. εξω δε, δηλω. αιδουμενον
 δε, εως διαπραξασθαι των ανηλων
 γενεσθαι των παι του βασιλεα, ελ-
 θοντα δε, και την γυναικα αυτου μοι-
 χευσαντα, μεσ' εκειτης επιδεμενον
 τω βασιλι, αποκτειναι, και την αρχην
 κατασχειν

Plato de Republica lib. 2.